

שְׁלַח לַחֲמַד

פְּרֻשֶׁת שְׁמִינִי | תשפ"ד

בצדקה תכוננו

גליון 316

סיפור לשבת

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וּלְקָהָל יִשְׂרָאֵל (ט, ו)

אמרו חכמים זכרונם לברכה במדרש (תנחומא יא): "אמר רבי עקיבא נמשלו ישראל לעוף, מה העוף הזה אינו פורח בלא כנפיים, כך ישראל אינם יכולים לעשות דבר חוץ מזקניהם". זקנים היינו זקן שקנה חכמה, כמו שנאמר על אברהם אבינו "ואברהם זקן" ועל יצחק "ויהי כי זקן יצחק" וביארו חכמים זכרונם לברכה "זקן ויושב בישיבה", דאמר רבי חמא ב"ר חנינא, מימיהן של רבותינו לא פרשה ישיבה מהם, היו במצרים ישיבה עמהם שנאמר "לך ואספת את זקני ישראל", היו במדבר ישיבה עמהם שנאמר "אספה לי שבעים איש מזקני ישראל" (יומא כח:).

כתב המאירי (משלי טו כג): "צורך העצה גדולה היא עד מאד, כי לפעמים יזדמן שהצליח האדם באיזה ענין, ויחשוב שאם יעשהו עתה גם כן יצליח בה, ויחטא בזה לפעמים... כי העתים אינם שוים, ויצליח האדם בעת מן העתים בענין אחד שיפסיד בו בזמן אחר... ולכן צריך האדם להתייעץ תמיד עם הזקנים אשר עבר עליהם נסיונות הימים - בישישים חכמה".

אחד הרבנים הידועים סיפר מעשה שאירע לו עם הגאון רבי ניסים קרליץ זכר צדיק לברכה: מעשה בבעל תשובה שקיבל מתנה יקרה מהוריו שעדיין אינם שומרים תורה ומצוות, הרבה כלים יפים ומהודרים שהם השתמשו בהם. הלך הבן ושאל את הרב בעל המעשה, מה דינם להכשירם? הרב השיב לו שמכיון שיש בהם כלים העשויים מחומרים בחשש שהם כדין כלי חרס, והשתמשו בהם בעירוי מכלי ראשון וכו' אין להם תקנה ואי אפשר להכשירם. אותו בעל תשובה נתעצב על לבו, גם על ההפסד הגדול, וגם שהיה לו רגש מיוחד אל הכלים הללו מבית אבא ואמא. הרב שחשש שמא ישבר הלה ולא יעמוד בנסיון, אמר לו: בא ונשאל את הגאון רבי ניסים קרליץ כדת מה לעשות.

השיב לו רבי ניסים תשובה קצרה ומפתיעה: "תחזור עם השאלה הזו בעוד שנה" ... התברר שכונותו של רבי ניסים בתשובתו זו היתה: מכיון שבעל התשובה נכנס עתה ללמוד בישיבה, מן הסתם במהלך השנה יתחזק ויתעלה יותר ויותר בלימוד התורה ושמירת ההלכה, ואז כעבור שנה של לימוד והתעלות יבין שההרגש שלו לכלים הללו אינו אלא הבל וריק והרגש קדושת התורה תגבר על כל רגש אחר, וממילא השאלה תבטל מאליה. ואכן כך הוי: האיש התעלה בתורה ויראת שמים עד שבסוף השנה הבין שאין הוא צריך להשתמש בכלים ואין לו כל בעיה לוותר עליהם.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' לְאָמֹר בְּקִרְבִּי אֶקְדֹּשׁ... וַיְהִי אַהֲרֹן (י, ג)

קיבל שכר על שתיקתו, ומה שכר קיבל, שנתייחד עמו הדיבור, שנאמר לו לברו פרשת שתויי יין. (רש"י) כתב השל"ה הק': מזה ילמד כל אדם לבל ימאוס במוסר ויקבל באהבה.

מדי יום ביומו, לאחר התפלה, היה משתרך תור ארוך של אנשים שהיו באים לשאול בעצתו של רבה של ירושלים הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד זכר צדיק לברכה

הוא היה נשאר במקומו בבית הכנסת ומשיב בסבלנות ובהארת פנים לכל אחד ואחד. יום אחד נכנס יהודי לבית הכנסת וכאשר ראה כיצד משיב הרב זוננפלד לשואלים, לא שלט ברוחו והחל לזעוק: הכיצד מדברים בבית הכנסת דברים בטלים?! הגר"ח זוננפלד, בענוותנותו, קיבל באהבה את תוכחתו של הלה ומיד יצא מבית הכנסת, ושם המשיך להשיב לשואליו, ומהיום ההוא והלאה, לא התעכב אחר התפלה בבית הכנסת, אלא יצא והשיב בחוץ לכל הפונים אליו.

{ בית ישראל }

הפלא ופלא

אוצר בלום של פלאי פלאות מגזני קדם
אות א'

אף, חוטם

מידת אפו של אדם, היא כמידת אצבעו הקטנה של אותו אדם. אדם שמידת חוטמו שונה ממידת אצבעו הקטנה – בין אם היא ארוכה ממנה ובין אם היא קצרה ממנה – נחשב לבעל מום. כן מבואר במסכת בכורות (מד, א).

אדם בעל אף ארוך הוא בעל רחמנות. מאידך, אדם בעל אף קצר הוא בעל רוגז. כן מבואר ב"תיקוני זוהר" (תיקון ע, דף קל, א). כיוצא בזה מבואר בספר "צרוור המור" (פרשת וירא), כי אדם שיש לו אף ארוך – הוא מאריך אפו, ומי שיש לו אף קצר – הוא קצר רוח. אדם בעל טביעות עין יכול לזהות לפי האף האם העומד לפניו הוא יהודי או גוי, שכן קיים הבדל בין אף של יהודי לאף של גוי, וכך שנינו במדרש רבה (איכה א, יא): "מעשה בשתי זונות באשקלון, כשרבו אחת עם השניה, אמרה אחת לחברתה: תלכי מכאן, שרואים על אפיך שאת יהודית". אפו של אדם עשוי לנשור בפתע פתאום, ללא שהוכה וללא שנחבל. כיצד? בספר "מושב זקנים" (ויקרא טו, ח) מסופר על שני אנשים שחתכו את אפם, ובטעות חיברו לכל אחד את אפו של חברו, ועלה החיבור יפה. אך כאשר מת אחד מהם, בו זמנית נשר אפו של השני. מכאן למדנו שיש חיות באברי האדם אפילו לאחר שפרשו מהגוף. ובה יתבאר, מדוע רוק ושאר מעיינות הזב מטמאים לאחר שפרשו ממנו.

אצבעות

היפרדות האצבעות זו מזו, כל אצבע בנפרד, לא היתה מאז ומעולם, כמבואר ב"סדר הדורות" (ח"א אלף השני אלף נו בשם מדרש אבכיר), כי לפני שנח נולד לא היו אצבעות, אלא כל כף היד היתה יחידה שלמה ללא פירוז, ורק מוזמן לידת נח – הקב"ה חילק והפריד את האצבעות זו מזו. סמיכות האצבעות זו לזו היא סימן להצלחה. כן מבואר בספר "שושנת יעקב" לרבי יעקב מפולדה: "מכאן שצריכין להיות כל האצבעות סמוכין זה לזה, ולא יהיה חלל או נקב ביניהם, אזי באותו זמן ודאי כל טוב יהיה בידו... ואם יהיה חלל או נקב בין אצבע לאצבע, אזי תדע נאמנה שלא יצליח באותו זמן, אדרבה יהיה לו נזק ח"ו. ותוכל לשער לפי גודלו של נקב וחללו גם באיזה זמן וזמן שיהיה, כי ביד הם ד' אצבעות, וימי שנותינו שבעים שנה, ממלא כל אצבע ואצבע שיעור י"ז שנים וחצי, אם הוא באצבע ראשון – אזי הוא בחתורתו; ואם הוא בשני – אז הוא אחר שנים, וכן כולם".

ר"ת	יצאה	כניסה	יחידות
20:19	19:40	18:26	ירושלים
20:17	19:42	18:43	תל אביב
20:19	19:42	18:36	חיפה
20:19	19:41	18:43	באר שבע

בן איש חי

ספר 'פסקי בן איש חי' | הלכות שבת

סימן שי"ח

דיני הבורר בשבת

יין שיש בו שמרים ופסולת שמונח בכלי, ויש על פי הכלי מסננת שאי אפשר להסירה בשבת, אם מותר להריק היין מכלי זה דרך המסננת הזו הקבועה, ליין המונח בתוך כלי אחר שיש בו גם כן שמרים ופסולת, כי הן אמת שאסור לסנון יין שיש בו שמרים ופסולת משום בורר, אך הכא כיון דהיין יורד לתוך היין שיש בו שמרים, אם כן הרי זה חוזר תיכף ומיד ומתערב בשמרים כאשר היה ואין כאן בורר, או דלמא גם בזה אסור. **תשובה.** אף על גב דהיין תיכף ומיד חוזר ומתערב בשמרים, עם כל זה אסור משום אותו הרגע שיוצא מפי המסננת הנה הוא נברר מן השמרים.

יתושין או זבובין שנפלו למשקה, כתב מהריט"ץ דמותר להסירם בידו, דאין דרך ברירה בלח. ויש עוד סניף להתיר זה מסכרת מהר"י חאגיז דכל דבר צף הוא ברור ועומד. ואף על גב דאין סברא זו מוסכמת להלכה תהיה לסניף כאן. ועם כל זה אין לסמוך להתיר ברירה בלח, דיש פוסקים שפקפקו בזה. לכן נכון לעשות כן שיטול עם היתוש מעט משקה על ידי כף או דבר אחר. ואם אין לו דבר כזה, יתחוב אצבעו לתוך המשקה כדי שיהיה היתוש עולה על אצבעו, ובודאי יהיה על אצבעו משקה שראוי למצוץ אותו בפיו.

סימן שכ

מלאכת דש

פסק מרן ז"ל אין מוללין מלילות, אלא מולל בשינוי מעט בראשי אצבעותיו. ומקור דין זה הובא ברחבה בבית יוסף. ואעתיק לשון הגאון רבינו זלמן ז"ל, ששם הובאו הדברים בפירושו בדרך קצרה. וזה לשונו, אין מוללין מלילות כדרכן בחול, דהיינו לשפשף שבליים בכפות ידיו כדי שיפול הזרע מהן, אלא מולל בשינוי מעט בראשי אצבעותיו. ואף על פי שמפרק האוכל מתוך השבליים בידיים, והמפרק ביד הוא תולדה דדש בכלי, מכל מקום כיון דאינו מפרק אלא כלאחר יד כדי לאכול לאלטר מותר. ולא גזרו משום שמא ימלול כדרכו, מפני שאף המולל כדרכו אינו אלא מפרק כלאחר יד, כיון שאינו נוטל האוכל ומפרקו בידו ממש, אלא שמולל השבולת והדגן נופל, ואין דרך לעשות כן אלא בכלי המיוחד לדישה. אלא שאף על פי כן אסור מדברי סופרים, ועל ידי שינוי לא גזרו עכ"ל. והמולל בראשי אצבעותיו חשיב שינוי קצת, דהכי קרי ליה מרן ז"ל בשולחן ערוך שינוי מעט.

דיני סחיטה בשבת [וצביעה באוכלין]

יתיים וענבים אסור לסחטן מן התורה, כי זה תולדה דדש וחייב מן התורה. אבל סחיטת תותים ורימונים אסור מדברי סופרים, ואפילו אין לו צורך במשקה.

חלב חמוץ שקורין אותו בלע"ז יגורט"י ובלשון ערבי קורין אותו לב"ן, שעודנו לח שיש בו מים מעיקרו, מותר להניחו בתוך כיס כדי שיוזבו מימיו ויתנגב, מפני כי זה קודם שיוזבו ממנו מים אלו הוא נאכל לכל אדם, ורק ניגוב זה ממעיטו יותר. אבל החלב הקפוי של הגבינה שנותנים בשק כדי שיוזב מי החלב ותעשה הגבינה, אסור לעשות כן בשבת.

הנותן קיבה בתוך החלב כדי לחבצו חייב משום בורר, שהרי הפריש הקום מן החלב.

וכן הנותן חומץ או לחם וכיוצא בתוך החלב כדי לעשותו יגורט"י שקורין בערבי לב"ן, אסור. גם לפעמים עושים יגורט"י הנזכר מערב שבת, דמחממין החלב ונותנים אותו לתוך הכלי ומניחים בו מעט יגורט"י גמור, או שאר דבר המעמיד כדי שזה החלב יקפה ויהיה יגורט"י, ונשלם עד אור הבוקר. אך לפעמים רואין אותו בבוקר שעודנו חלב ולא נקפה להיות יגורט"י, לכך מכסים אותו בבגדים ומניחים אותו במקום חם כדי שיגמר תקונו ויקפה, ויש עוד מניחים בו תחיתת פת גם כן כדי שיגמור תקונו, דאסור למעבד הכי בשבת, אלא ישאר כמו שהוא עד שיהא נקפה ונשלם מאליו.

הרוקק ברוח והרוח מפזר הרוק, אסור משום דרמי לזורה. ואף על גב דאין מתכוון לכך, פסיק רישא הוא ואסור מדרבנן. ואף על גב דיש חולקים על זה, רבו האחרונים ז"ל דחיישי לזה.

ישמחו במלכותך

פרק ב' | וישמחו בך ישראל

סוד בְּחֵה הַגְּדוֹל שֶׁל הַשְּׂמִיחָה בַּשַּׁבָּת הַמְּלֻכָּה

מוֹחְלִים כָּל עוֹנוֹתָיו - מִדָּה פְּנֵגַד מִדָּה [המשך]

יֵאָנוּ רוֹאִים שֶׁתִּקְנֶנוּ חֲזו"ל לומר "ישמחו במלכותך שומרי שבת" בכל תְּפִלָּה בַּשַּׁבָּת, מֵה שֶׁלֹּא תִקְנֶנוּ לומר כִּף אֶפְלוּ בְּחַגִּים וּמוֹעֲדִים, וּמִכִּף לְזוֹמְדִים אָנוּ אֵת חֲשִׁיבוּתָהּ הַגְּדוֹלָה שֶׁל הַשְּׂמִיחָה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת. עַד כֵּאֵן דְּבָרָיו.

וְאֶפְשָׁר עוֹד לְבָאֵר, שֶׁהִנֵּה כְּאֶשֶׁר יֵשׁ לוֹ לְאָדָם חֲטָאִים וְעוֹנוֹת, בְּנִדְאֵי אֵינוֹ יָכוֹל לְשַׁמַּח כְּרֵאוֹי בְּזָכְרוֹ אֵת שְׁפִלוֹת מַצָּבוֹ וּנְמִיכוֹת עֲרָפוֹ. וְלִכֵּן הִבְטִיחוֹ חֲזו"ל, שֶׁכָּל הַמְשַׁמֵּר שַׁבָּת כְּהִלְכָתוֹ מוֹחֵלִין לוֹ אֶל כָּל עוֹנוֹתָיו, כִּי רַק ע"י כִּף יוֹכֵל הָאָדָם לְשַׁמַּח בַּשַּׁבָּת וְלֹא יִצְטָעַר מִחֲמַת עוֹנוֹתָיו, בְּיָדְעוֹ שֶׁכָּל עוֹנוֹתָיו נִמְחָלִים לוֹ בְּזָכוּתָהּ שֶׁל הַשַּׁבָּת.

כְּמוֹ כֵּן עַל פִּי סוּדָם שֶׁל דְּבָרֵים חֲטָאֵי הָאָדָם וְעוֹנוֹתָיו אֵינָם מְנִיחִים לְאָדָם לְשַׁמַּח, כִּי הֵם מְמַשְׁכִּים עֲצָבוֹת וְיָגוֹן עַל הָאָדָם וּמוֹנְעִים אוֹתוֹ מִמִּדַּת הַשְּׂמִיחָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב "אָדָּאג מַחְטָאֵתִי" כְּמִבְאָר בְּלִקוּטֵי מוֹהַר"ן (קעז) אֲבָל בַּשַּׁבָּת אֵין עוֹנוֹתָיו מְעַכְבִּים אוֹתוֹ לְשַׁמַּח, וְאֵין נִמְשָׁכִים לוֹ עֲצָבוֹת וְיָגוֹן ע"י חֲטָאֵיו וְעוֹנוֹתָיו, כִּי בְּזָכוּתָהּ שֶׁל שְׂמִיחַת הַשַּׁבָּת כְּהִלְכָתָהּ נִמְחָלִים כָּל עוֹנוֹתָיו, וְע"י זֶה יוֹכֵל הָאָדָם לְשׁוֹשׁ לְשַׁמַּח בַּשַּׁבָּת הַמְּלֻכָּה אֶשֶׁר זָהוּ עֶקֶר כְּבוֹדָהּ שֶׁל הַשַּׁבָּת, וְע"י כִּף יִזְכֶּה לְכַבֵּד אֵת הַשַּׁבָּת כְּרֵאוֹי לָהּ בְּשִׁלְמוֹת.

ספר חסידים

סימן ק"צ

הממיר את הדת ומת אין בוכין עליו ואין מספידין עליו. בכו בכה להולך מתורת ה' להמיר דתו בעוד שהוא חי שמא ישוב. כי לא ישוב עוד כשמת. ואם שב ומת בוכין עליו וכשהמיר ראוי לבכות ומה כשנאבד הגוף בוכין כשנאבד הגוף והנשמה לא כ"ש. ד"א כי לא ישוב עוד נאמר על המחטיאין לפי שלא ישוב עוד שאין מספיקין בידו לעשות תשובה:

סימן קצ"א

יהודי שהמיר מכנין לו שם, שנאמר "כמוהם יהיו עושיהם" (תהלים קטו, ח) - כמוהם יש לכנות לו, כגון אם שמו 'אברהם' יקרא 'אפרים'. וכן כיוצא בזה. ואפילו לצדיק והם תועים אחריו כגון 'שמעון כיפה' שאומרים 'פטר חמור':

סימן קצ"ב

למה לא נתגלו בתורה שמות המלאכים? פן יעשום אלהות. שהרי יום אחד בשנה עושיין יום איד לשם מיכאל ומחפאין עליו דברי שקר ולעת"ל מקטרג עליהם וכתבי (דניאל יב א) בעת ההיא יעמוד מיכאל שרכם:

סימן קצ"ג

אם הנכרים קורין לשם קדשות כשם המלאכים שעשו תועבה לשם מיכאל או לשם גבריאל משנים שמם שהרי אמרו את אביה היא מחללת שקורין לאב רשע. ואם תאמר לפי שאב פושע שלא הוכיחה והלא אפילו לעשו בן יצחק וזהו שנאמר (דניאל יב א) 'בעת ההיא יעמוד' מיכאל העומד על בני עמך והיתה עת צרה אשר לא נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט כל הנמצא כתוב בספר. נעלם מזה הפסוק 'חזק' בשביל שיכולים לכנות לו שם והוא שמח על זה כמו שהצדיקים שמחו לקבל בושט וביזיון לכבוד הבורא שנאמר (ישעיהו נ ו) פני לא הסתרתי מכלמות ורוק. ויחזקאל שגלח זקנו וישעיה שהלך ערום ויחף:

סימן קצ"ד

אם נכרים יקראו לשום יהודי כשם אלהיהם אל יניח אליהם לקרוא שמו כן שהרי כתב החכם אתה מדניאל מדנאל כתיב חסר יו"ד. לפי שמיחה דניאל לנבוכדנאצר מלעשותו אלוה ולא מיחה בו מלקרותו בלשצאר כשם אלהיו:

חידושים לפרשה

טעם איסור מאכלות אסורות

וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר... אליהם דבר וכו' זאת החיה (ויקרא יא-א ב). ויש לדקדק מאי לאמר אליהם. והנראה דהנה רש"י ז"ל כתב על פסוק (שמות ב, ז) 'האלך וקראתי לך אשה מינקת מן העבריות', שהחזירתו על מצריות הרבה לינק ולא ינק לפי שהוא עתיד לדבר עם השכינה לפיכך לא רצה לינק משום שעתיד לנבא לישראל מפי השכינה. והרמב"ן הקדוש כתב, מה שאסרה לנו התורה אלו הטמאים משום שאלו מולידים טבע אכזריות בגוף האדם וישראל עם קדוש צריכין להיות להם מדת החסד ולעתידי לבוא עתיד הקדוש ברוך הוא לדבר עם כל איש מישראל כמו שנאמר (יואל ג, א) ונבאו בניכם ובנותיכם, ונמצא כיון שהקדוש ברוך הוא ידבר עמהם ואיך שייך שהפה שאכל טמא ידבר עמו השכינה. וזהו הרמז וידבר כו' לאמר אליהם, הרמז שאני עתיד לאמר אליהם לכל אחד ואחד ולכך לא יאכלו דבר טמא: עבודת ישראל לבורא

ונבוא לבורא מקודם מאמר חכמינו ז"ל במסכת אבות (ב, א) ר' אומר איזה דרך ישרה שיבור לו האדם כל שהוא תפארת לעושיה ותפארת לו מן האדם כו', כי הנה ידוע גודל מעלות ישראל, כי יעקב בחר לו יה, ורצה בנו להיות לו לעם סגולה מכל העמים לעבוד אותו יום וליילה בלב תמים. והנה ידוע גודל מעלות הצדיקים העובדים אותו בלב שלם שהם מושלים כביכול בהקדוש ברוך הוא כמאמר חכמינו ז"ל (מו"ק טז): צדיק מושל ביראת אלהים, מי מושל בי צדיק, והם למעלה ממדריגות המלאכים. ולפי זה נאמר בכוננת הכתוב (ישעיה סא, י) שוש אשיש בה', כי שלמה המלך עליו השלום אמר (משלי י, א) בן חכם ישמח אב, ואנו נקראים בניו למקום. ונמצא כשהצדיק עובד את ה' אזי כביכול השם יתברך מקבל תענוג מאדם הזה. והנה דרך משל, לאב שיש לו בן והבן ההוא לא יחסר לו כלל שהון ועושר בביתו והאב יש לו מזה תענוג שהולך לבנו כאשר לבו חפץ. והנה להבן ההוא שנתן לו השם יתברך כל טוב אין לו תענוג מזה שנתן לו השם יתברך רב טוב וברכה, רק התענוג הבן ההוא הוא מה שהאב יש לו תענוג מאתו זהו שמחתו ותענוגו. כך הצדיק העובד את ה' ומוכן לרב טוב הצפון לו לעתיד לבוא אך החרוה והשעשועים שלו שהשם יתברך יש לו תענוג מעבודתו. וזהו שוש, כלומר שאני שוש בשמחה רבה מחמת אשיש בה', שאני מביא שמחה בה' בשביל זה אני שמח שמחה רבה שוכיני לכך להביא חדרה להשם יתברך קרוץ מחומר כמוני ישמח את הבורא ברוך הוא אשר ידו בכל משלה. והנה הטעם מה שהשם יתברך מקבל תענוג מעבודת האדם יותר מאלף אלפי כתות מלאכים שעובדים אותו, כי ידוע שיצר לב האדם רע מנעוריו ומיד לפתח חטאת רובץ, ואף על פי כן כשאדם פונה עצמו מכל עסקיו ומתחיל לעבוד את הבורא בשמחה ובלב שלם לעשות נחת ליוצרו ומתגבר על יצרו שלא לילך אחר תאוות לבו אזי השם יתברך יש לו תענוג גדול במה שהוא מכניע את היצר הרע לעבוד את השם יתברך בלב שלם: וזה כוונת חכמינו ז"ל (סנהדרין צט). במקום שבעלי תשובה עומדים צדיקים גמורים אין יכולים לעמוד, כי הקדוש ברוך הוא מקבל תענוג מבעל תשובה יותר מהצדיק גמור, שהצדיק גמור אין לו יצר הרע כבר ובקל הוא עובד אותו אבל הבעל תשובה שעד עתה היה יצרו מתגבר עליו ועכשיו שיבר אותו ומכניע אותו עד לעפר ואז להשם יתברך תענוג גדול ממנו. וזה כוונת חכמינו ז"ל (אבות ב, א) איזה דרך ישרה שיבור לו האדם כל שהוא תפארת לעושיה, דהיינו שכל עסקיו יחשוב שיעשה תענוג להשם יתברך שיתפאר השם יתברך עמו וזהו שיהיה תפארת לעושיה, דהיינו להשם יתברך שהוא ברא אותו. ומפרש ותפארת לו, כלומר למה הוא תפארת להשם יתברך ממנו ולא מכל המלאכים והשרפים. ואמר מן האדם, כלומר עבוד שהוא אדם לבוש בגשמיות ואף על פי כן הוא מתגבר את עצמו לעבוד אותו בלב שלם ומה בעצמו השם יתברך מתפאר עצמו עם בריותו יותר מכל המלאכים והשרפים שעובדים אותו: והנה ידוע מה שכתב האלשיך, על פסוק (שמות כה, ח) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, שלא יהיו ישראל סבורים שהשם יתברך ישכון בבית המקדש לבד, רק שהעיקר שהשכינה תשרה בישראל. וזה אמר ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, כלומר ושכנתי בישראל אשכון ולא בבית המקדש לבד. {קדושת לוי | רבי לוי יצחק מבארדישטוב זי"ע א}

נצור לשונך

חובת השמירה - פרק ה [המשך]

צריכים אנו לידע, שכשם שבענייני עולם הזה יש כמה עניינים שהאדם מתעשר על ידם, כן בענייני נצחיות יש כמה חלקי התיקון בידו של הקדוש ברוך הוא, שמי שמצא חן בעיניו, מזמין לו אותם העניינים, וזוכה לעלות במעלה גדולה על ידם. ועניין מצאת החן, תלוי בהתחזקות בקיום התורה בכל לבבו לעשות נחת רוח לפניו יתברך. ולעניין לשון הרע הלא ידוע מה דאיתא במדרש: "כשהלשין אמציה כהן בית אל על עמוס הנביא לפי המלך ירבעם בן יואש, ואמר: "קשר עֲלֶיךָ עֲמוֹס", שאמר: "בְּתַרְבֵּי יְמוֹת יִרְבְּעָם יִשְׂרָאֵל יִגְלֶה מֵעַל אֲדָמְתוֹ". השיב לו ירבעם: "לא אמר אותו צדיק כך, ואם אמר, לא מפי עצמו אמר אלא מפי הקדוש ברוך הוא". ואמר הקדוש ברוך הוא: "הדור עובדי עבודה זרה, וראש הדור עובד עבודה זרה, אך בעבור שלא קבל לשון הרע לכן אותן העיירות שלא כבש היושע בן נון אמסור תחת ידו", וכמו שכתוב: "הוא הָשִׁיב אֶת גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וגו'". ומזה יבין כל אדם, אם יהיה זהיר בימי חייו מלקבל לשון הרע, וממילא בוודאי יזהר גם כן מלספר לשון הרע, וכל העניינים האלו הם ממש כמת מצווה כמו שכתב בספר חסידים, בוודאי יזכה ה' יתברך ויזמין לו עניינים עליונים שיהיה שמח בהן בזה ובבא. ואמרתי שכל זה רמז הכתוב במה שאמר: "לְהַנְחִיל אֶתְּכִי יְשׁ", שיש סגולות נחמדות ביד הקדוש ברוך הוא שאין העולם מבינים עליהן, ואמר שזה שומר הקדוש ברוך הוא להנחיל אותם לאוהביו.

גם אתם יכולים לתמוך בעלון העמותה ולזכות בהקדשה!

- הקדשה לשנה שלמה בעלון
- הקדשה למשך חודש
- הקדשה חד פעמית בעלון
- זכות ביזכוי הרבים

הצטרפו אלינו ותמכו בהגדלת הצדקה והחסד למשפחות עמותת "בצדקה תכונת" שמה לה למטרה לספק ולדאוג לצרכיהם של משפחות מעוטי יכולת כלכלית ע"י מתן סיוע כלכלי רחב היקף העמותה פועלת ללא מטרת רווח כלל!

חלוקת סלי מזון שבועיים מתן ומענה לחוסרים ביתיים בסיסיים חלוקת סלי לידה ליולדת ולתינוק ועוד פעילויות תמיכה בחגים ומועדים

דרכי התקשרות לקבלת הפצת העלון: alon@gamah.org - מייל לכל מטרה אתר הגמ"ח WWW.GAMAH.ORG 054-4785404 | 054-6091685

לתרומות בנק לאומי (10) | סניף 858 | מספר חשבון 06555085 | מס' עמותה 580643104 קוד מוסד להרשאה בחשבון הבנק 21965 ניתן לתרום גם דרך "נדרים פלוס" וביזכוי ובאתר bit

לתרומה סרוק את הברקוד

בצדקה תכונת נחמד מן מזון וסיוע לרווקים

ביצע לזכות להשראת השכינה?

כולם כאחד עוסקים במלאכת המשכן בידעם את הסוד הקודש אז זה הפירוש גאולה, לא, אלא דוקא שגאולה תלויה בהשראת השכינה. זה מה שאנחנו כשזוכים ל"ברחמים גדולים אקבצך" רוצים לעשות עכשיו בבית הכנסת החדש ובית המדרש שיתעלה העם לדרגה רוחנית העליונה בהיות של קהילות פז הראשון בארץ ובעולם, שבעזרת ה' סוד אלוה על אהליהם, רק אז יקראו גאולים תשרה בו שכינה, מעבר לזה שיש עשרה, ממש השראת כלשון הרמב"ן, וזה סוד הגלות וסוד הגאולה למביני דבר. ז"א השראת שכינה הוא לחזור ואמרו בגמרא בברכות ז', שמשם רבינו ביקש שתשרה למעלת אבותינו שהשכינה שרתה באהליהם. שכינה בעם ישראל לעולם, והוכטח לו הדבר.

שאלה: גם כעת?

ועל כן אנו יכולים לומר, "ויוצא את עמו ישראל מתוכם הרב: כל יהודי אמרתי, נכנס עכשיו לבית לחירות עולם", ובכל מקום ששם ה' מוזכר חלה המדרש, נכנס פה לשופר, תופס את הספר השראת שכינה, ואפילו אחד שעוסק בתורה שכינה ויושב, מי לא מרגיש פה שכינה? יש עולם בחוץ עימו, ואין לגלות כל מקום לחול, ואין היא אלא הסתר בכלל? מה לנו ולזה? אז ז"א כל רגע אדם יכול פנים, כמו שנאמר בשפך קצף הסתרת פני רגע ממך, להשרות שכינה. כל רגע הוא יכול להיות במחנה זה רק הסתרת פנים אבל השכינה נמצאת איתנו. בא שכינה, כל רגע. והוא שוב ויונק מאביו שבשמים וראה, שבארץ הקודש אשר עיני ה' אלהיך בה, ניתנה דעת, חכמה, בינה, השכל, מה יש יותר טוב רשות לטמאים הללו לטמא כל קודש, אין זה אלא מזה? כבר יכול להיות אדם בימות משיח. בימות הסתר פנים נורא, והן הן גבורותיו, שהקב"ה יכול ברגע משיח כולם יעשו בחכמה ויהגו בה, כולם יכירו למחוק, והן הן גבורותיו, ועלינו להתאמץ ולהתאזר שה' אחד, גם הרגע אפשר, מה הבעיה? אם אתה בהכרתנו שחירותנו חירות עולם בדיק כמו דור המדבר יודע שה' אחד ושמו אחד, אתה יודע שהתורה בבית האבות, שהיה נר דולק בו מערב שבת לערב שבת כמו הנר המערבי במשכן, וענן קשור על האהל כמו על המשכן, ורק אז נקראו גאולים, מה זה גאולה - שהשכינה שורה עליהם. היציאה מעבודת לחירות זה לא גאולה.

הרי לנו מושג חדש ואמיתי בגאולה, שהרי הגלות התחילה מלידתו של יצחק, ומכל שכן כאשר ירד יעקב למצרים תחת יד פרעה אז אם הגלות אומרים לנו חכמים התחילה מלידת יצחק, כל שכן כשירד כבר יעקב למצרים תחת יד פרעה. ומשמעו הרמב"ן, שאהל האבות היה אור וחירות, ולא תתכן גלות במקום שאור השכינה שורה, אין גלות במקום שאור השכינה שורה. ולהיפך, כאשר נידף יצאו מתחת יד פרעה ביד רמה, לא נקראו גאולים, עד שלא הקימו את המשכן. ובני ישראל ידעו זאת, ועשו כולם בעבודת המשכן כמו שנאמר: כן עשו בני ישראל את העבודה, וכמו שפירש שם הרמב"ן, שלא היתה להם שום מלאכה, אלא עבודת ה', כנאמר "ואותו תעבוד". אתם רואים, מה היתה העבודה של ישראל, להקים את המשכן, בית מקדש, לא היתה להם שום מלאכה וזה נקרא "ואותו תעבוד".

עלינו לראות כמו במוחש את המציאות הנפלאה הזו, אבותינו שוכנים במדבר, מיליונים, אהליהם סדורים לשבטיהם תחת מחסה ענני הכבוד, ניזונים ממנו ושותים מי באר, סוד אלוה על אהליהם והם הם המרכבה כמבואר ברמב"ם. נבדלים בחומרות, עוסקים עמהם, ואין הגלות אלא הסתר פנים שברגע קטן עזבתיך, כך לאידך גיסא אין הגאולה פירושה שלא הורגים כבר יהודים או כשנאספים בארץ וטהרה, וכולם כאחד עוסקים במלאכת המשכן.

לעילוי נשמת

זייתה בת סהלה
היית בת סמו
חנה בת רומיה ע"ה

לעילוי נשמת

קידנו ברק בן זייתה,
יעקב בן עזיזה
אמנון בן בלהה

לזיווג הגון מהרה

יעקב בן אסיה אסתר
אוריאל בן תקוה
אבנר מואיז בן משה

להצלחת כל עם ישראל
שיפלו אויבינו ויחזרו כולם
לשלוט לביתם מהרה

ניתן להשיג יקובץ מלוקט בבעיות השעה בעניני כשרות' בטלפון 0549543484 כולל דיסק מתנה מצורף או באינטרנט במייל refaelyhu@gmail.com

לעילוי נשמת

יוסף בן דונטה

לרפואה שלמה מהרה

מינה בת סימה
דייזי בת חביבה
תמר בת שלמה
יוסף בן חנה

לזרע של קיימא

טופז בת אילנה
להצלחת מוסדות
לדעת חכמה ומוסר'

לעילוי נשמת

ציון בן יהודה
אבנר בן יהודה
אפרים בן שושנה

מתוך הרצאתו של כבוד הרה"ק אמנון יצחק שליט"א
בבית מדרש קהילות פז. בני ברק בתאריך 03.04.2013
לשמירת שיעורים והרצאות חיגרו (גם מטלפון כשר)
02-3724787

בשורה משמחת למולם!!!

בעזר השם יתברך אנחנו בעיצומה של עריכת הגדה של פסח
מיוחדת במינה בהוצאה בלעדית של העמותה הכוללת:

✓ כוונות לכל הברכות בהגדה בצורה מפורטת לכל תיבה (שם, מלכות וכו')

✓ שיבוץ בכל מקום בהגדה בדיוק לפי הענין- איזה מצוות צריך לכוון 'כאשר צוה השם' לקיום יותר מ-
100 מצוות בליל הסדר!

✓ חידושים נפלאים ומקוריים שחובנו לא נחשפנו אליהם עד עתה בענייני ההגדה!

✓ סגולות והנהגות חשובות ומועילות במהלך ההגדה לפי הענין מהספר 'לכתחילה- ליל הסדר'

✓ לפני כל מצווה בסימני הסדר- לשם ייחוד מספר 'לשון חכמים' לרבנו יוסף חיים זיע"א כולל ההלכות
לביצוע הסדר מספרו 'בן איש חי'

✓ בתחתית העמודים- חידון 'שאלות ותשובות' מהנה לילדים!!!

הכל יהיה מעוצב בצורה מקצועית ברמה גבוהה, דפי כרומו בצבע מלא, ההגדה שכולם חיכו לה!

ניתן להשתתף בזכויות העצומות הללו באמצעות הקדשה שתונצח בכל העותקים שיודפסו בס"ד- מי שיזכה
להקדשה יזכה לזכויות של כל קריאת ההגדה של כולם, דברי התורה שיאמרו בליל הסדר וזכויות מלאות
ביותר ממאה מצוות שכולם יקיימו בליל הסדר בזכות הכוונות הרשומות בכל שלב בהגדה! זכייה בלעדית
שאסור לפספס!

וכל זה במחיר חד-פעמי מוזל ומצחיק של 350 ₪ בלבד!
כל ההגדות יחולקו לציבור בחנם לזיכוי הרבים בס"ד

ניתן להקדיש להצלחה, זיווג הגון, בריאות איתנה, זרע של קיימא, שלום בית, הצלחה בחינוך הילדים, לעילוי
נשמות ועוד... ההקדשות יופיעו בדפים הראשונים בכל ההגדות בע"ה

הזדרזו ואל תאחרו- אחרי פורים מגיעים לשלב הסופי של הכנה לדפוס בס"ד שנעשה ונצליחו!

בצדקה תכונני
נותנים את הלב לנזקקים

לפרטים ודרכי התשלום- ניתן לפנות:

ארז איתן 054-4785404

מאור דביר 054-6091682

בברכה- עמותת בצדקה תכונני